

محتوای آموزشی و خودمراقبتی

عنوان آموزش:

تست های تشخیصی قلبی

Heart Diagnostic Test

واحد آموزش سلامت همگانی بیمارستان شهید هاشمی تژاد

نوار قلب (الکتروکاردیوگرام / ECG) چیست؟

آزمایش‌های EKG عمدتاً برای افرادی استفاده می‌شود که علائم بیماری قلبی دارند یا قبلاً بیماری قلبی در آنها تشخیص داده شده است. معمولاً برای غربالگری افرادی که علائم ندارند استفاده نمی‌شود مگر اینکه خطر ابتلا به بیماری قلبی در آنها افزایش یابد. تست الکتروکاردیوگرام (EKG) یک آزمایش ساده، بدون درد و سریع است که فعالیت الکتریکی قلب شما

را ثبت می‌کند. هر بار که قلب شما می‌تپد، یک سیگنال الکتریکی از قلب شما عبور می‌کند. این سیگنال چهار حفره قلب شما را تحریک می‌کند تا با ریتم مناسب منقبض شوند (فشرده شوند) تا قلب شما بتواند خون را به بدن شما پمپ کند.

ضبط EKG از این سیگنال‌ها مانند خطوط موج به نظر می‌رسد. پزشک شما می‌تواند این خطوط را بخواند تا به دنبال فعالیت غیرطبیعی قلب باشد که ممکن است نشانه‌ای از بیماری یا آسیب قلبی باشد.

نوار قلب چه چیزی را نشان می‌دهد؟

با بررسی نوار قلب پزشک می‌تواند موارد زیر را تعیین کند:

- قسمت‌های آسیب دیده قلب
- تعداد ضربان قلب و نظم آن
- اندازه و موقعیت حفره های قلب
- اثرات داروها یا وسایل مورد استفاده برای کنترل قلب (مانند ضربان ساز)

تست EKG برای کمک به تشخیص و نظارت بر بسیاری از انواع بیماری های قلبی و درمان آنها استفاده می شود. این شرایط عبارتند از:

- آریتمی (اختلال هدایتی قلبی)
- کاردیومیوپاتی (بیماری عضله قلب)
- بیماری عروق کرونر (بیماری های عروق قلبی)
- حمله قلبی
- نارسایی قلبی
- بیماری های دریچه قلب
- نقایص مادرزادی قلب

اقدامات قبل از تست:

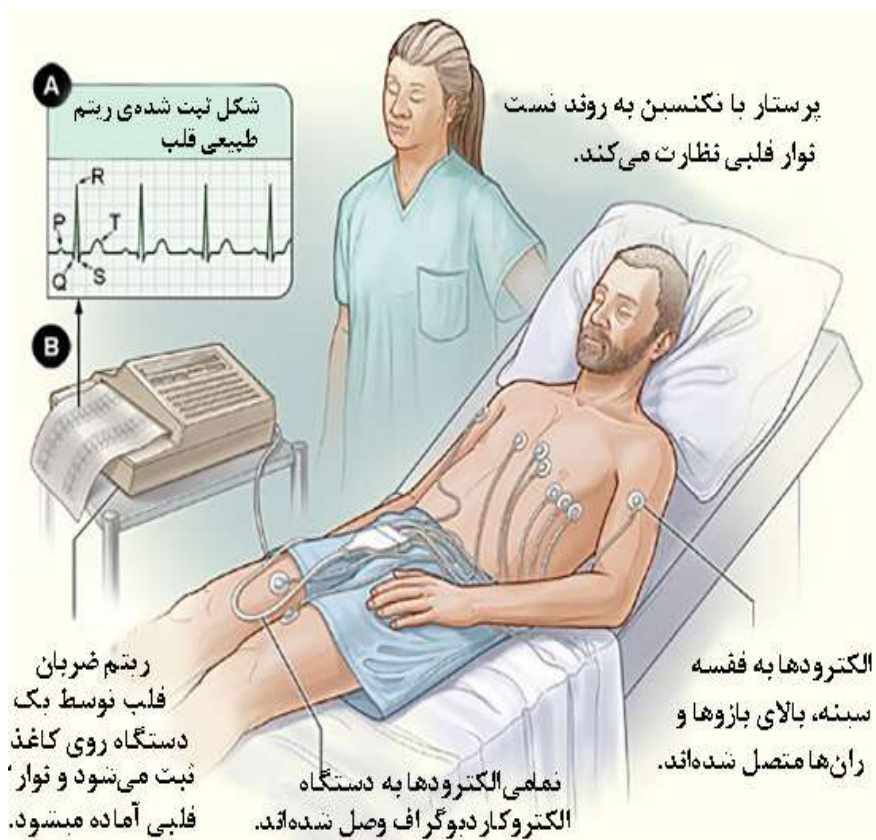
قبل از ECG ورزش نکنید یا آب سرد و مواد حاوی کافئین چون چای و قهوه ننوشید زیرا این اقدامات ممکن است باعث نتایج کاذب شود.

نحوه انجام تست:

از شما خواسته می شود که دراز بکشید. یک تکنسین چندین ناحیه روی بازوها، پاها و قفسه سینه شما را تمیز می کند و سپس تکه های کوچکی به نام الکتروود را به آن نواحی متصل می کند. ممکن است لازم باشد مقداری از موها را بتراشید یا قیچی کنید تا الکتروودها به پوست بچسبند. تعداد الکتروودهای استفاده شده ممکن است متفاوت باشد. الکتروودها توسط سیم به دستگاهی متصل می شوند که سیگنال های الکتریکی قلب را به خطوط موجی تبدیل می کند که اغلب روی کاغذ چاپ می شوند. پزشک نتایج آزمایش را بررسی می کند.

در طول تست باید بی حرکت بمانید. همچنین ممکن است تکنسین از شما بخواهد که نفس خود را برای چند ثانیه حبس کنید که آزمایش در حال انجام است.

مهم است که در طول ضبط نوار قلب آرام و گرم باشید زیرا هر حرکتی، از جمله لرز، می تواند نتایج را تغییر دهد.

اکو قلبی (اکوکاردیوگرام) چیست؟

اکوکاردیوگرافی که تحت عنوان تست اکوی قلبی هم نامیده می شود، تستی است که در آن با استفاده از امواج صوتی تصاویر متحرکی از قلب تشکیل می شود. برای انجام اکوی قلبی نیازی به بستری در بیمارستان وجود ندارد. انجام اکوی قلبی درد نداشته و عمل جراحی هم نمی باشد. ۲ نوع اکوی قلبی وجود دارد: اکوی قلبی از طریق قفسه سینه (TTE) و اکوی قلبی از طریق لوله مری (TEE).

اکوی قلبی تستی است که جهت کمک به پزشک شما به منظور تشخیص مشکلات قلبی شما یا چگونگی عملکرد قلب به کار میرود.

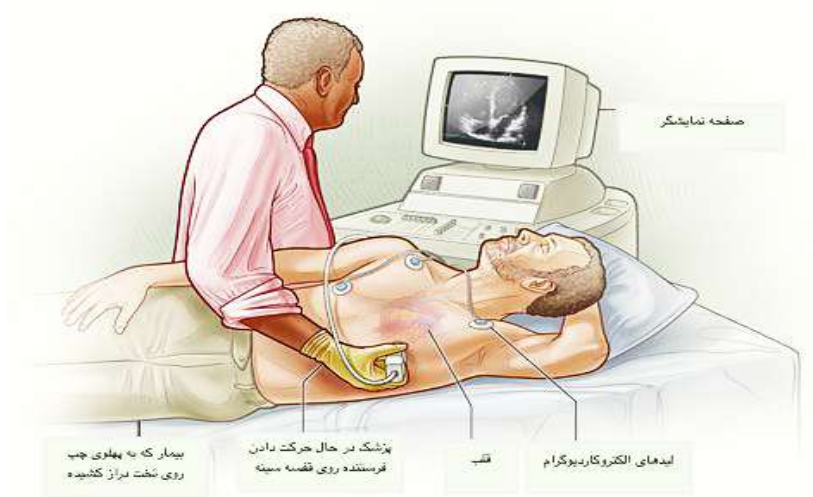
ممکن است انجام اکوی قلبی در شرایط زیر ضروری باشد:

- هنگامی که دارای مدهای غیرطبیعی قلبی هستید.
- هنگامی که دچار درد قفسه سینه غیر قابل توجیه هستید.
- هنگامی که دچار یک نقص مادرزادی قلبی می باشید.
- هنگامی که دچار حمله قلبی شده اید.
- هنگامی که دچار تب روماتیسمی هستید.

نحوه انجام تست:

- شما بر روی یک تخت به پهلو یا به پشت می خوابید. برای انجام اکوی قلبی باید قسمت قدام قفسه سینه لخت و بدون لباس باشد.
- پزشک ژل مخصوصی را بر روی دسته دستگاه به نام پروب میریزد و آن را روی قفسه سینه شما حرکت می دهد.

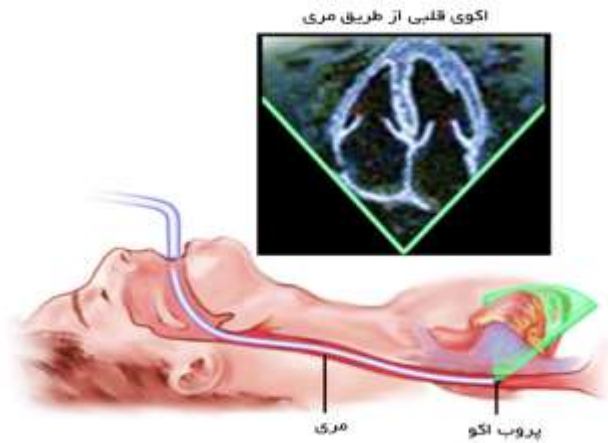
- امواج ماورا، صوت تصاویری را از قلب شما و دریچه های قلب ایجاد می کنند. در اکوی قلبی از امواج ایکس استفاده نمی شود.

- حرکات قلبی شما بر روی یک صفحه ویدئویی مشاهده می شود و یک نوار ویدئو یا عکس می توان تهیه کرد.
- این تست کمتر اغلب به از ۱۵ الی ۲۰ دقیقه زمان نیاز دارد.

در برخی موارد جهت تهیه تصاویر واضح تر، ضروری است که پروب به قلب شما نزدیکتر باشد. در نتیجه شما تستی تحت عنوان اکوکاردیوگرافی از طریق مری (TEE) را انجام می دهید.

- برای TEE، پشت گلو بی حس می شود. پزشک به آرامی یک لوله انعطاف پذیر همراه با پروب در انتهای آن را در هنگام بلع به پائین گلو به داخل مری هدایت می کند. (مری لوله ای است که دهان را به معده وصل می کند).
- امواج صوتی تصاویری مشابه آنچه در بالا گفته شد را ایجاد می کنند.
- پس از پایان تست پزشک به آرامی پروب را بیرون می کشد. ممکن است شما احساس سرفه کنید.

اکوی قلبی چه چیزی را نشان می دهد؟

- اندازه و شکل قلب
- نحوه عملکرد کلی قلب
- ضعف دیواره یا بخشی از قلب و عدم کارکرد صحیح آن
- مشکلات دریچه ای قلبی
- وجود لخته خون در قلب

اکوی قلبی به پزشک شما نشان می دهد که چگونه حفره ها یا دیواره های قلب توسط بیماری هایی مانند حمله قلبی، فشارخون بالا، بیماری های قلبی و یا نارسایی قلب، دچار تغییر شده اند.

همچنین اکوی قلبی پزشک را قادر به تحلیل توان پمپاژ قلب می سازد، که با عبارت کسر جهشی (EF) توصیف می شود. کسر جهشی طبیعی در محدوده ۵۵ تا ۶۵ درصد می باشد، یعنی بیش از نیمی از خون موجود در بطن چپ قلب (حفره اصلی پمپ کننده قلب) در هر ضربه به بیرون ریخته می شود. اگر این درصد بیار پایین باشد، اکوی قلب نشان می دهد که کجای فرآیند پمپاژ قلب ضعیف شده است، برای مثال اکو ناحیه ای از قلب که در اثر حمله قلبی ضعیف شده است را نشان می دهد.

تست تحمل ورزش چیست؟

تست ورزش برای اندازه گیری تاثیر ورزش بر قلب استفاده می شود. استرس تست ورزشی، همان نوار قلب است که به طور مداوم در طی ورزش گرفته شده و نشان می دهد که قلب در حین ورزش (یعنی زمانی که بدن به خون و اکسیژن بیشتری نیاز دارد) چگونه کار می کند. این بررسی کافی بودن تامین خون عضلات قلب بوسیله سرخرک کرونری و نحوه فعالیت عضله قلب را نشان می دهد.

تست ورزش نشان می دهد که آیا میزان تامین خون بوسیله سرخرک کرونری کاهش یافته است یا خیر؟ این بررسی سطح بی خطر فعالیت بدنی را برای هر قلب بیماری مشخص می کند، همچنین سودمندی داروها و روش های بکار رفته برای بهبود گردش خون در یک فرد مبتلا به بیماری سرخرگ کرونری را بررسی می کند.

این بررسی برای ارزیابی فشار وارده بر قلب (مانند فشار ناشی از پیاده روی سریع یا بالا رفتن از یک تپه) طراحی شده است که در محیطی همراه با کادر پزشکی مجرب و تحت کنترل شدید انجام می گردد.

این آزمایش ها می توانند به تشخیص برخی بیماری های قلبی کمک کنند، از جمله:

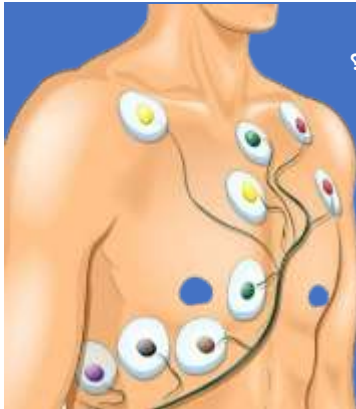
- بیماری عروق کرونر (CAD)
- آتژین (درد های قلبی)
- آریتمی (اختلال سیستم هدایتی قلب)
- نارسایی قلبی
- بیماری های دریچه قلب
- کاردیومیوپاتی (بیماری عضله قلب)
- برای اینکه بفهمید یک بیماری قلبی شناخته شده چقدر جدی است، از جمله احتمال اینکه در آینده دچار حمله قلبی شوید.
- برای کمک به تصمیم گیری برای درمان بیماری قلبی.

اقدامات قبل تست:

- کفش های راحت و لباس های گشاد بپوشید تا بتوانید ورزش کنید.
- از پزشک خود بپرسید که آیا باید هر یک از داروهای معمولی خود را در روز آزمایش مصرف کنید. برخی از داروها ممکن است با نتایج آزمایش تداخل داشته باشند. هرگز مصرف هیچ دارویی را بدون مشورت با پزشک خود قطع نکنید.
- اگر از سیلدنافیل سیترات (ویاگرا)، تادالافیل (سیالیس)، یا واردنافیل (لویترا) استفاده می کنید و در ۲۴ تا ۴۸ ساعت گذشته یک دوز مصرف کرده اید، به پزشک خود اطلاع دهید.
- به مدت ۳ ساعت (یا بیشتر) قبل از آزمایش نباید نوشیدنی های حاوی کافئین یا الکل بخورید یا سیگار بکشید. در بیشتر موارد، از شما خواسته می شود تا ۲۴ ساعت قبل از آزمایش از مصرف کافئین یا مواد شبه کافئین خودداری کنید.

شامل:

- چای و قهوه
- همه نوشابه ها، حتی آنهایی که برچسب فاقد کافئین دارند
- شکلات
- مسکن های خاصی که حاوی کافئین هستند

در طول تست چه چیزی کنترل می شود؟

- ضربان قلب
- تنفس
- فشار خون
- نوار قلب
- میزان خستگی

روش انجام تست:

تکنسین ۱۰ تکه صاف و چسبناک به نام الکتروود را روی سینه شما قرار می دهد. الکتروودها حسگرهای کوچکی هستند که به پوست شما می چسبند. سیم ها الکتروودها را به یک کامپیوتر یا دستگاه نوار قلب متصل می کنند که فعالیت الکتریکی قلب شما را در طول تست استرس ثبت می کند. بازوبند فشارسنج نیز به بازوی شما بسته می شود و هر چند دقیقه یکبار باد می شود و شما احساس فشار خواهید کرد. اندازه گیری پایه ضربان قلب و فشار خون قبل از شروع ورزش انجام می شود.

اگر قادر به ورزش باشید: روی تردمیل راه می روید یا روی دوچرخه ورزشی رکاب می زنید. به آرامی (تقریباً هر ۳ دقیقه)، از شما خواسته می شود که سریعتر و روی شیب یا مقاومت بیشتری راه بروید (یا رکاب بزنید). مانند راه رفتن سریع یا دویدن از روی تپه است.

اگر قادر به ورزش نباشید: یک خط داخل رگ (IV) از بازوی شما گرفته می شود. از طریق مسیر عروقی دارو دریافت خواهید کرد. این دارو باعث می شود قلب شما به مدت ۱۰ تا ۲۰ دقیقه سخت تر کار کند در حالی که نوار قلب فعالیت الکتریکی قلب شما را ثبت می کند.

در حین ورزش، فعالیت قلب شما با نوار قلب (ECG) اندازه گیری می شود.

تست تا زمان زیر ادامه دارد:

- به ضربان قلب هدف برسید.
- دچار درد قفسه سینه یا تغییر در فشار خون شوید که نگران کننده است.
- تغییرات نوار قلب نشان می دهد که عضله قلب اکسیژن کافی دریافت نمی کند.
- خیلی خسته هستید یا علائم دیگری مانند درد دارید که شما را از ادامه دادن باز می دارد.

شما به مدت ۱۰ تا ۱۵ دقیقه پس از ورزش یا تا زمانی که ضربان قلب شما به حالت اولیه بازگردد، تحت نظر خواهید بود. زمان کل آزمون حدود ۶۰ دقیقه است.

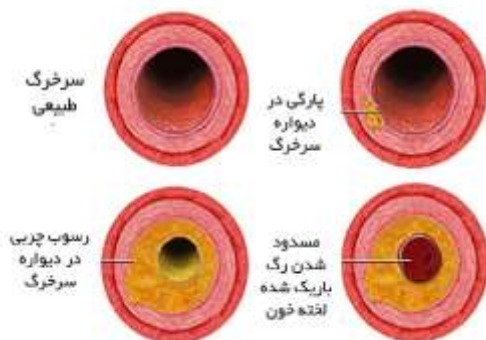
پزشکی که نوار قلب را می خواند، ممکن است بلافاصله نتایج ابتدایی را به شما بگوید، اما تحلیل نتایج معمولاً طول می کشد.

اگر این بررسی نشان دهد که قلب شما در طی ورزش به خوبی کار می کند، از این نتایج می توان در برنامه ریزی فعالیت های بدنی متناسب استفاده کرد.

اگر نتایج نشان دهند که قلب شما در طی ورزش، طبیعی کار نمی کند، ممکن است به بررسی های بیشتری نیاز داشته باشید. برای مثال بررسی هایی مانند تست استرس

اکو و تست هسته ای تا دقیق تر نشان دهند که کجای مسیر تامین خون عضلات قلبی مسدود شده است.

گاهی ممکن است نیاز به انجام آنژیوگرافی باشد. اگر از قبل مبتلا به بیماری سرخرگ کرونری باشید، آنژیوگرافی یک انسداد جدید یا انسدادی را که بدتر شده است را معمولاً نشان می دهد.

استرس تست ورزشی کمتر اختصاصی است و بنابراین نسبت به تست استرس اکو و اسکن هسته ای کمتر مفید باشد؛ با این حال، تست ورزش خیلی ارزان تر بوده و اغلب به عنوان نخستین گام در غربالگری بیماری های قلبی انتخاب می شود.

افرادی که سابقه بیماری قلبی که ممکن است بر نتیجه نوار قلب تاثیر بگذارند، دارند ممکن است به اسکن هسته ای نیاز داشته باشند. چون زنان بویژه زنان جوان مستعد نتایج مثبت کاذب در نوار قلب معمولی می باشند. انجام تست استرس اکو برای زنان مفیدتر است.

تست استرس اکو چیست؟

استرس اکو آزمایشی است که از تصویربرداری با امواج صوتی برای نشان دادن میزان عملکرد عضله قلب برای پمپاژ خون به بدن در حالی که در یک محیط کنترل شده ورزش می کنید استفاده می کند. اغلب برای تشخیص کاهش جریان خون به عضله قلب به دلیل تنگ شدن در عروق کرونر استفاده می شود.

آمادگی های قبل از این تست مانند تست ورزش می باشد.

نحوه انجام تست:

ابتدا اکوی قلبی در حالت استراحت انجام می شود. در حالی که به پهلوی چپ دراز کشیده اید و بازوی چپ خود را بیرون آورده اید، دستگاه کوچکی به نام مبدل در مقابل سینه شما قرار می گیرد. از یک ژل مخصوص برای کمک به امواج اولتراسوند به قلب شما استفاده می شود.

اگر قادر به ورزش باشید: روی تردمیل راه می روید یا روی دوچرخه ورزشی رکاب می زنید. به آرامی (تقریباً هر ۳ دقیقه)، از شما خواسته می شود که سریعتر و روی شیب یا مقاومت بیشتری راه بروید (یا رکاب بزنید). مانند راه رفتن سریع یا دویدن از روی تپه است.

اگر قادر به ورزش نباشید: یک خط داخل رگ (IV) از بازوی شما گرفته می شود. از طریق مسیر عروقی دارو (آمپول دوبوتامین) دریافت خواهید کرد. این دارو باعث می شود قلب شما به مدت ۱۰ تا ۲۰ دقیقه سخت تر کار کند در حالی که نوار قلب فعالیت الکتریکی قلب شما را ثبت می کند.

در بیشتر موارد، بسته به سطح آمادگی جسمانی و سن شما، باید ۵ تا ۱۵ دقیقه راه بروید یا رکاب بزنید.

تست تا زمان زیر ادامه دارد:

- به ضربان قلب هدف برسید.
- دچار درد قفسه سینه یا تغییر در فشار خون شوید که نگران کننده است.
- تغییرات نوار قلب نشان می دهد که عضله قلب اکسیژن کافی دریافت نمی کند.
- خیلی خسته هستید یا علائم دیگری مانند پا درد دارید که شما را از ادامه دادن باز می دارد.

در حالی که ضربان قلب شما در حال افزایش است یا زمانی که به اوج خود می رسد، تصاویر اکوکاردیوگرام بیشتری گرفته می شود. تصاویر نشان می دهند که آیا وقتی ضربان قلب شما افزایش می یابد، بخشی از عضله قلب شما به خوبی کار می کند یا خیر. این نشانه آن است که بخشی از قلب ممکن است به دلیل تنگی یا انسداد عروق خون یا اکسیژن کافی دریافت نکند. در این حالت ممکن است برای انجام آتریوگرافی، آتریوپلاستی (بالون زدن یا تعبیه فنر / استنت) و یا جراحی بای پس عروق کرونر (نوعی عمل قلب باز) ارجاع داده شوید.

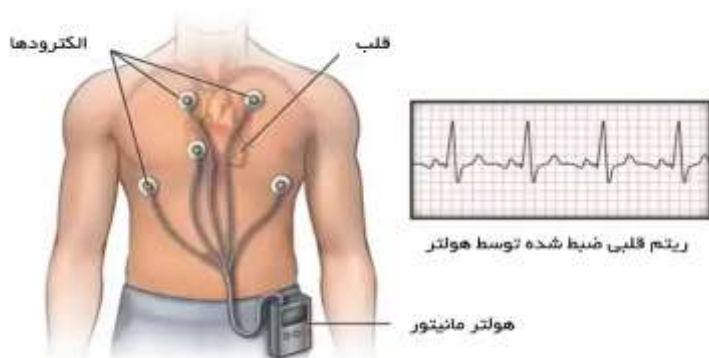
هولتر قلبی چیست؟

راه دیگر برای دنبال کردن و بررسی وضعیت قلبی، پوشیدن ابزاری کمربند شکل به نام هولتر است. هولتر مانیتورینگ برای تعیین اینکه چگونه قلب به فعالیت طبیعی پاسخ می دهد استفاده می شود. هولتر ریتم قلب را برای ۲۴ ساعت ثبت می کند. اگر پزشک بخواهد قلب شما را برای بیشتر از ۲۴ ساعت تحت نظر بگیرد ممکن است به شما استفاده از ابزار دیگری را توصیه کند؛ این ابزار نمونه هایی از ریتم قلبی را برای چندین روز یا حتی بیشتر ثبت می کند. همچنین ممکن است پزشک تست های دیگری نیز برای کسب اطلاعات از بیمار درخواست دهد. ممکن است از مانیتور در موارد زیر استفاده شود:

- بعد از سکته قلبی
- برای تشخیص مشکلات ریتم قلب که ممکن است باعث علائمی مانند تپش قلب یا سنکوپ شوند (غش کردن)
- هنگام شروع یک داروی جدید قلب

اقدامات قبل از تست:

اگر به هر چسب یا چسب دیگری حساسیت دارید، به پزشک خود بگویید. قبل از شروع آزمایش حتما دوش بگیرید یا حمام کنید. موهای روی قفسه سینه خود را بتراشید تا چسب های کننده نشوند.

نحوه انجام آزمون

الکترودها (قطعات رسانای کوچک) روی سینه شما چسبانده می شوند. الکترودها توسط سیم به یک مانیتور ضبط کوچک متصل می شوند. شما مانیتور هولتر را در یک جیب یا کیسه ای که دور گردن یا کمر خود قرار داده اید حمل می کنید. مانیتور با باتری کار می کند.

هنگامی که مانیتور به شما متصل می شود، فعالیت الکتریکی قلب شما ضبط می شود. بسیار مهم است که علائم و فعالیت های خود را به طور دقیق در طی این مدت یادداشت کنید تا پزشک بتواند آنها را با یافته های هولتر مانیتور شما مطابقت دهد.

الکترودها باید محکم به قفسه سینه متصل شوند تا دستگاه ضبط دقیقی از فعالیت قلب داشته باشد.

هنگام استفاده از دستگاه از موارد زیر اجتناب کنید:

- پتوهای برقی
- مناطق با ولتاژ بالا
- آهنرباها
- فلزیاب

با پوشیدن مانیتور به فعالیت های عادی خود ادامه دهید. ممکن است از شما خواسته شود در حالی که تحت نظر هستید، ورزش کنید، اگر علائم شما در گذشته در حین ورزش رخ داده است.

پس از ۲۴ تا ۴۸ ساعت، مانیتور را به مطب پزشک خود برمی گردانید.

پزشک به سوابق نگاه می کند و می بیند که آیا ریتم قلب غیر طبیعی وجود داشته است یا خیر.

اسکن استرس هسته ای قلب چیست؟

تست استرس هسته ای یک روش تصویربرداری است که از مواد رادیواکتیو برای نشان دادن میزان جریان خون به عضله قلب چه در حالت استراحت و چه در حین فعالیت استفاده می کند.

اقدامات قبل از تست:

باید لباس و کفش راحت با کفی غیر لغزنده بپوشید. ممکن است از شما خواسته شود که بعد از نیمه شب نخورید یا ننوشید. در صورت نیاز به مصرف دارو می توانید چند جرعه آب بنوشید.

شما باید ۲۴ ساعت قبل از آزمایش از مصرف کافئین خودداری کنید. این شامل:

- چای و قهوه
- همه نوشابه ها، حتی آنهایی که برچسب فاقد کافئین دارند
- شکلات و مسکن های خاصی که حاوی کافئین هستند
- بسیاری از داروها می توانند با نتایج آزمایش خون تداخل داشته باشند.

پزشک به شما خواهد گفت که آیا لازم است قبل از انجام این تست، مصرف هر دارویی را قطع کنید یا نه. بدون دستور پزشک خود، داروهای خود را قطع یا تغییر ندهید.

نحوه انجام تست:

این آزمایش در یک مرکز پزشکی به صورت مرحله ای انجام می شود:

- در ابتدا یک خط وریدی (آتریوکت) از یکی از دستان شما گرفته می شود. سپس یک ماده رادیواکتیو به یکی از رگ های شما تزریق می شود. بین ۱۵ تا ۴۵ دقیقه دراز می کشید و منتظر می مانید.
- یک دوربین ویژه قلب شما را اسکن می کند و تصاویری ایجاد می کند تا نشان دهد چگونه این ماده از خون شما عبور کرده و به قلب شما وارد شده است.

- سپس روی تردمیل راه می روید (یا روی یک دوچرخه ثابت رکاب می زنید). بعد از اینکه تردمیل به آرامی شروع به حرکت کرد، از شما خواسته می شود سریعتر و روی شیب راه بروید (یا رکاب بزنید).
 - اگر قادر به ورزش نیستید، ممکن است دارویی (دوبوتامین) دریافت کنید که ضربان قلب شما را تندتر و سخت تر می کند، مانند زمانی که ورزش می کنید.
- فشار خون و ریتم قلب شما (الکتروکاردیوگرام – ECG) در طول آزمایش کنترل می شود.
- هنگامی که قلب شما به سختی کار می کند، دوباره یک ماده رادیواکتیو به یکی از رگ های شما تزریق می شود. بین ۱۵ تا ۴۵ دقیقه صبر خواهید کرد. دوباره، دوربین ویژه قلب شما را اسکن می کند و تصاویر را ایجاد می کند.
- پزشک مجموعه اول و دوم تصاویر را با استفاده از رایانه مقایسه می کند و می تواند به تشخیص بیماری قلبی یا بدتر شدن بیماری قلبی کمک کند.

در طول آزمایش، برخی از افراد احساس می کنند:

- درد قفسه سینه
- خستگی
- گرفتگی عضلات در پاها یا پاها

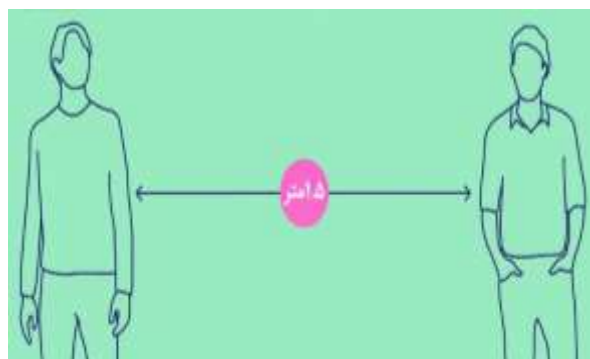
- تنگی نفس
- اگر داروی گشادکننده عروق به شما داده شود، ممکن است هنگام تزریق احساس گز گز شدن کنید که با احساس گرما همراه است. برخی افراد نیز سردرد، حالت تهوع و احساس تپش قلب دارند.
- اگر به شما دارویی داده شود تا ضربان قلب شما قوی تر و سریع تر شود (دوبوتامین)، ممکن است سردرد، حالت تهوع داشته باشید یا ضربان قلب شما تندتر و قوی تر شود.

اگر هر یک از این علائم در طول تست رخ داد، فوراً به فردی که تست را انجام می دهد بگویید.

- ناراحتی قفسه سینه
- سرگیجه
- تپش قلب
- تنگی نفس

پس از پایان تست جهت دفع بهتر ماده رادیواکتیو مایعات مصرف کنید و به مدت ۲۴ ساعت با اطرافیان فاصله ۱٫۵ متری را رعایت کنید.

آتزیوگرافی قلب چیست؟

سرخرگ های کرونری، خون و اکسیژن مورد نیاز عضله قلبی را تامین می کنند. در طول زمان چربیها، کلسترول و سایر مواد ممکن است در دیواره سرخرگ ها رسوب کرده و پلاک تشکیل شود. پلاک ها جریان خون به عضله قلب را کاهش یا مسدود می کنند. با توجه به شدت انسداد عروق ممکن است سبب حمله قلبی گردد.

آتزیوگرافی کرونری یک تست ویژه با استفاده از رنگ مخصوص و اشعه ایکس می باشد که جهت مشخص نمودن محل و میزان انسداد سرخرگ های کرونری صورت می گیرد. آتزیوگرافی به پزشک کمک می کند تا بررسی نماید که آیا شما به درمان هایی نظیر آتزیوپلاستی (بالون زدن یا فنر گذاری)، جراحی بایا پس عروق کرونر (عمل قلب باز) یا درمان دارویی نیاز دارید یا خیر؟

آتزیوگرافی یک نوع تست جهت بررسی تنگی سرخرگ ها و همچنین تعداد و شدت تنگی می باشد و مشخص می کند که برای آنها چه باید بکنیم.

برای درمان انسدادهای خفیف که نیاز به آتزیوپلاستی ندارند، صرفا استفاده از دارو و همچنین کاهش فشارخون، مصرف رژیم سالم غذایی، قطع مصرف سیگار و فعالیت جسمانی مناسب و کاهش کلسترول خون می باشد.

اقدامات قبل از تست:

- ۸ ساعت قبل از شروع آرمایش نباید چیزی بخورید یا بنوشید.
- لباس بیمارستان می پوشید.
- قبل از آزمون باید فرم رضایت نامه را امضا کنید.

- به هر دارویی که حساسیت دارید یا در گذشته واکنش بدی به ماده حاجب داشته اید را اطلاع دهید.
- اگر از سیلدنافیل سیترات (ویاگرا)، تادالافیل (سیالیس)، یا واردنافیل (لویترا) استفاده می کنید و در ۲۴ تا ۴۸ ساعت گذشته یک دوز مصرف کرده اید، به پزشک خود اطلاع دهید.

نحوه انجام تست:

قبل از شروع تست، به شما یک آرام بخش خفیف داده می شود تا به آرامش برسید اما همچنان بیدار هستید.

سپس شما بر وی یک میز سفت کنار یک دوربین و سایر تجهیزات دراز می کشید.

ناحیه ای از بدن شما (بازو/ مچ دست/ کشاله ران) با یک داروی بی حس کننده موضعی بی حس می شود. متخصص قلب یک لوله توخالی نازک به نام کاتتر را از یک سرخرگ عبور

می دهد و با احتیاط آن را به سمت قلب می برد. تصاویر اشعه ایکس به پزشک کمک می کند تا کاتتر را در محل قرار دهد.

هنگامی که کاتتر در جای خود قرار گرفت، رنگ (ماده کنتراست) به کاتتر تزریق می شود. تصاویر اشعه ایکس برای مشاهده چگونگی حرکت رنگ در شریان گرفته می شود. این رنگ به

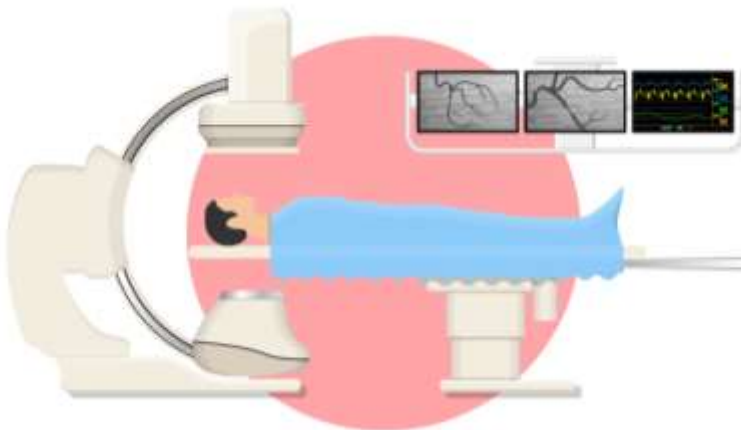
برجسته کردن هرگونه انسداد در جریان خون کمک می کند. در طول تست ممکن است از شما خواسته شود که نفس خود را حبس یا سرفه کنید چراکه در طول آنژیوگرافی شما بیدار هستید و دستورالعمل پزشک را انجام می دهید.

در طول تست شما ممکن است اندکی فشار در هنگام وارد شدن کاتتر احساس کنید. در زمان تزریق ماده رنگی به ندرت ممکن است احساس ناراحتی در قفسه سینه داشته باشید. اگر تصویری از حفره پمپ کننده اصلی قلب تهیه شود ممکن است احساس

گرگرفتگی از سر تا پا داشته باشید که به مدت ۲۰ ثانیه متعاقب مصرف مایع به طول می انجامد.

این روش اغلب ۳۰ تا ۶۰ دقیقه طول می کشد.

پس از انجام آزمایش، کاتتر خارج می شود. ابتدا به مدت ۱۵ دقیقه روی محل ورود کاتتر فشار مستقیم وارد می شود تا اطمینان حاصل شود که خونریزی داخلی وجود ندارد. سپس یک کیسه شن روی کشاله ران به مدت حداکثر ۶ ساعت قرار داده می شود تا از خونریزی این ناحیه جلوگیری کند. اگر کاتتر در کشاله ران شما قرار داده شود، از شما خواسته می شود تا چند ساعت به پشت دراز بکشید تا از خونریزی جلوگیری شود. در این حالت ممکن است ناراحتی خفیف کمر داشته باشید. در صورت یکه کاتترگذاری از طریق بازو باشد نیازی به دراز کشیدن وجود ندارد.

اگر گرگرفتگی وجود داشته باشد ممکن است شما دارو مصرف کنید و یا بسته به تعداد رگهای درگیر، شدت گرگرفتگی و محل دقیق قرار گرفتن تنگی ممکن است تحت روش های درمانی مانند آنژیوپلاستی و استنت گذاری یا جراحی باز قلبی قرار بگیرید.

